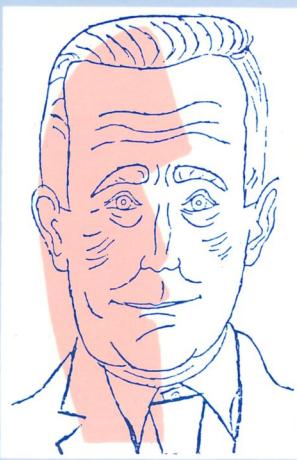
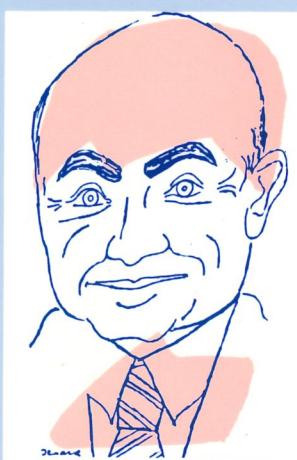
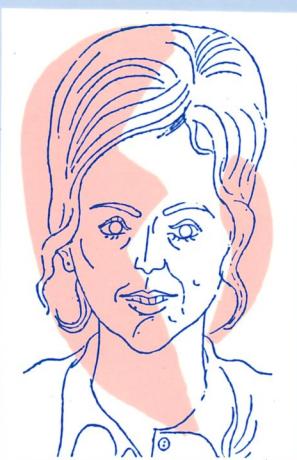
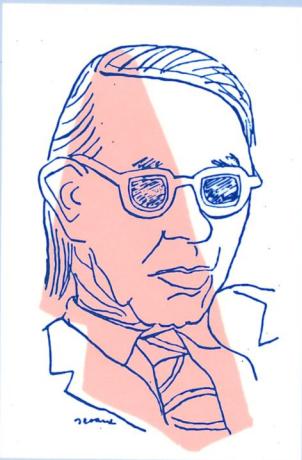
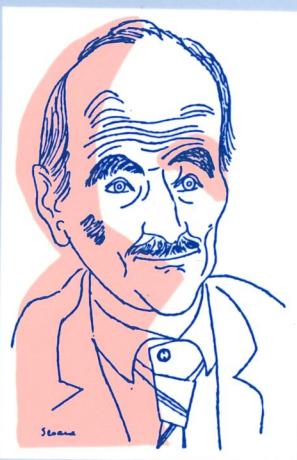
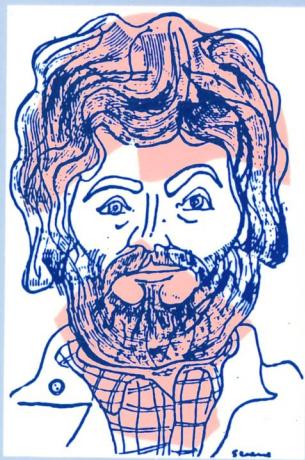

LUÍS SEOANE FIGURACIÓS

Escolma, edición e estudio de
LINO BRAXE & XAVIER SEOANE

Deputación de A Coruña

MARUJA MALLO

MARUJA Mallo, nascida en Lugo, foi con Anxeles Santos, pintora inxustamente esquencida hoxe, unha das mais importantes peninsulares de arredores do trinta. A sua primeira mostra celebrada no local da Revista de Occidente en Madrid, constituía un acontecemento nos derradeiros anos da década do vinte i ela podíase ler incluído no realismo máxico de Franz Roch, como incluíu éste autor alemán a Anxeles Santos e a Tagore, si certo ar popular e certamente realista non o impedisce.

Maruxa Mallo fixo pouco mais tarde unha serie de cadros surrealistas, así se calificaron entón, que áinda hoxe, a moitos anos de distancia, parécenos precursores de escolas mais recentes. Chamábaos en xeral «Huellas», e eran efectivamente pegadas, follas secas caídas, terra, ou reproducción naturalista da terra, onde a coor brillante dos cadros da mostra da Revista de Occidente tiña desaparecido pra destacar unha paleta xorda.

Nesa época era a moza de Rafael Alberti, e con a obra dela tivo moito que ver o poeta, sin que esto se estudase por ningúén, que eu sepa, concretamente con os poemas de «Sobre los Angeles», algúns dos cales foron adicados a Maruja Mallo. Influíanse un no outro. Pasado ese período adicou parte da sua laboura á cerámica facendo algunha das decoracións mais belidas e rigorosas do que vai déste século na península.

Logo tivo a lembranza de Galicia, sua terra, e si non pintou néssta, eiquí, non o sabemos, a «Sorpresa do trigo», sí os cadros de mariñeiros con redes e mar ó fondo, dunha gran beleza, tamén rigorosamente construidos e pintados con coores severos mais o mesmo tempo goiosos. Cando estaba en Bueu, en 1936, tivo que emigrar a Buenos Aires igoal que o dibuxante Federico Ribas e Xosé Suárez, a éste faltáballe por acondicionar a cinta sonora e moi pouco mais da sua película «Mariñeiro».

Alí viviu, fixo decoración mural, pintou, facendo exposiciós en Nova York, Buenos Aires, Río de Xaneiro, etc. Ilustró libros, escribíu encol do arte popular, etc., deica o ano 1962. Non se pode falar do arte anterior á guerra civil sen se referir a ela que a axudou a crear un arte dos seus anos orixinal, xuntamente con Castellanos, Alberto Sánchez, o Palencia de entón, Rodríguez Luna, exiliado en México; Pelegrín hoxe esquencido, e os outros galegos, Souto, Maside, Colmeiro... En 1933 tíñase adherido ó «Grupo de Arte Constructivo» do catalán-uruguaiño Torres García.

(16-II-75)